

[Glensgård]

lægninger i indkomstoverførsler. Er der nogen, der er allergiske i denne sammenhæng, så må det da vist siges at være socialdemokraterne.

Jeg skal endelig komme med et par bemærkninger om finansministerens betragtninger om pensionskassernes investeringer.

Det er lidt besynderligt for os andre at høre, at finansministeren vil tvinge nogle midler over i erhvervslivet, de midler, som i øvrigt skal bruges til at opkøbe finansministerens egne obligationer med. Finansministeren ryster på hovedet. Så vil jeg godt spørge finansministeren: er det ikke korrekt, at de statsobligationer, finansministeren sender på markedet, skal opkøbes, og at det kun er de samme penge, der kan opkøbe dem? Pengene kan ikke bruges to gange. Hvis det er således, at de penge bliver overført til erhvervslivet, som skulle have været brugt til at opkøbe statsobligationer for, så bliver de ikke købt. Er det således, at finansministeren nu lukker op for udenlandske opkøb af statsobligationer, så er det klart, at der stadig væk vil være penge til rådighed.

Jeg vil godt sige til finansministeren, at vi da er hundrede procent enige med finansministeren i, at det er nødvendigt at få kapital til dansk erhvervsliv. Derfor er vi også nødt til at gå den vej, at vi tvinger folk til at anbringe deres kapital de steder, hvor der er et overskud. Vi skal tvinge kapitalen til at vandre over i erhvervslivet, for det er dér, overskuddet skal skabes. Det kan vi gøre meget nemt ved at lade være med at udbyde statsobligationer. Så har kapitalen kun én mulighed for at vandre, og det er over i erhvervslivet, og det er det eneste sted, der kan komme en rimelig forrentning ud af det.

Jeg skal til slut sige til finansministeren, at jeg synes, han har det alt, alt, alt for let. Han stiller sig ganske vist op engang imellem og siger: ja men der er lidt krusninger imellem forligspartierne og regeringen, men når det kommer til stykket, er der ingen forskel. Der er jo ikke større forskel mellem forligspartierne og finansministeren, end der er mellem hr. Kaj Poulsen og hr. Camre.

Arne Melchior (CD):

Fra mig kun en kort replik om stemningen og valggrumlerierne. Jeg siger med flid ikke

»valgtrusler«, for jeg betragter det ikke som trusler.

Finansministeren henviste til, hvad der er hans pligt og ret, og det har jeg aldeles ikke bestridt, jeg er tværtimod meget enig. Han henviste også til situationen i december 1979. Således foranlediget må jeg gøre opmærksom på, at dengang havde vi et meget splittet folketing og ingen forlig mellem partier. Det må derfor være en total anden situation, end når man for 15 måneder fremover har et forlig og i øvrigt et samarbejde, som har bevist en bæredygtighed af ret betydelig karat. Derfor føler jeg ikke, at de to situationer kan sammenlignes, uden at vi i hvert fald må få en fornemmelse af, at man altså føler en lignende usikkerhed, som man gjorde i december 1979. Jeg føler, den var berettiget og nødvendig og rimelig dengang. Jeg havde forventet, at den ikke var nødvendig og rimelig nu, fordi der netop er dette forlig, som hr. Camre også henviste mig til, da han talte om samtidigheden, således som jeg havde udlagt den her.

Jo, jeg kender udmærket det forlig, og jeg skal ikke træde emnet fladt, men henvise hr. Camre til at læse, hvad der står – jeg kan ikke undlade at sige: hvor lidt der står om indeksobligationer i det forlig. Der står faktisk udelukkende, at forligspartierne i efteråret forpligter sig til at drøfte nye finansieringsformer for byggeriet. En af disse skal være indeksobligationer. Det står vi fuldt og helt ved. Vi vil gerne gøre det grundigt, helst dygtigt. Vi vil gerne have oplyst de mange sammenhænge, som denne nye institution vil have med hele pensionsområdet. Det drejer sig om tjenestemandspensioner og de mange former for private pensioner. Det drejer sig såmænd også om efterløn og socialindkomst-virkninger og mange, mange andre ting. Det drejer sig om, på hvilken måde indførelse af indeksobligationer vil påvirke salget af andre. Der er så mange, mange ting i det, at vi ikke ønsker her at gøre det lastværk, som vil komme af hastværk.

Vi er altså helt enige med hr. Camre i, at det, vi har forpligtet os til, søger vi at leve op til, men vi må protestere imod, at man gør lige denne sags løsning her og nu – statsministeren har vist selv brugt dette klassiske udtryk – til hele løftestangen for alt det gode, der skal ske i Danmark. Vi skal bære os fornuftigt ad, og vi skal holde os til forliget.